

**HORATII TVRSELLINI || ROMANI || E SOCIETATE IESV ||
LAVRETANAЕ HISTORIAE || LIBRI QVINQVE. ||**

Torsellini, Orazio

Romae, 1597

Cap. 27. Tres viri illustres ex mortis faucibus eripiuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64112](#)

profert tanti miraculi testes. res summa & Pontificis laetitia, & aseclarum præcipue sermone celebratur.

Tres viri illustres e mortis faucibus eripiuntur.

Cap. XXVII.

Tradit. Lau.

Ann. Laur.

Riere.

Iulian.

Cæfarinus a

lætali morbo

ereptus.

Vaiuo.

Tran-

siluan.

a pre-

séti mortis

periculo li-

beratus.

Ferdinandi

Gonzagæ

casus, & D.

Eodem fere tempore Aedes Lauretanæ nobilissimis proceribus Romanæ civitatis anno huius seculi XXX. Bononiæ graui implicitus morbo ad ultimum periculi venerat. Iamque à medicis destitutus adesse sibi sentiebat supremum diem, cum implorato Lauretanæ Virginis præsidio, repente conualuit. Eodem anno Vaiuoda Transiluanæ ab Abrahamo Prætore Regis Turcarum (Bassam ipsi appellant) prælio vicitus captusque victoris irati iussu ex altissima rupe agendus erat præcepis. Cæterum ille B. Maria Lauretanæ inuocata, feruitum quoque, non tantum præfens supplicium evasit. Nam forte sermonem de religione cum Bassa ingressus, adeo efferratum eius animum diuina opere mitigauit, ut Barbarus odio in amore verso, ipsum cum cæteris Transiluanis captiuis dimitteret gratis. Exstat hodie Laureti tabula ingens egregie picta, au-roque exornata, ubi tota res non solum coloribus, sed etiam litteris expressa visitur. Isdem fere temporibus Ferdinandus Gonzaga adolescens nobilissimus Mantua præferocem cursu exercebat equum. Quo vehementius concitato effusus in clathros ferreos vicini templi, B. Mariæ Lauretanæ opem implorat. mira dictu res. Ex tam graui, periculo soque casu, extemplo sanus vegetusque surrexit. Nec voti parum memor, equestrem statuam argenteam Lauretanæ Virgini donum tulit. Ipse autem eiusdem effigiem Virginis ex argento expressam deinceps in omni vita perpetuo suspensam gestauit è collo, siue miraculi monumentum, seu vitæ præsidium. nec frustra. in maximis prælio-

præliorum discriminibus vir bellicosus præsentem semper Dei paræ Virginis expertus est opem. Horum igitur miraculorum fama, & simul explorata Lauretanæ Domus ex Galilæa, & Dalmatia translatione mire latus Pontifex enixe instare Nerucio cœpit, vt præcipuum sacrosanctæ cellæ ornamenti quām primum absoluueret. Sed Deo aliter visum, qui affectit tam eximij operis nomen Clementi dedit, absoluū decus alteri reseruauit. Enim uero in illo tam insigni opere exstruendo, & ad culmen (quantum in ipso fuit) perducendo, adeo præclare Clementis non sedulitas modo, sed etiam magnificentia extitit; vt haud immerito eum authorem fama ferat: etiam si Leonis Pontificis symbola, insigniaque voluntaria multis locis operi inserta cernantur. Clemens quippe nullum omnino inseruit sui monumentum, rarum utique exemplū, Deoq. acceptum adeo, vt eius haud dubie nutu, tam excellētis operis gloria sequentem fuderet, fugientem sequeretur. Clementem porro ferunt, cum ad tergum operis, quod vergit ad ortum solis peruentum esset, consultum à Recinetensibus, vtrum in ea parte Lauretanam historiam inscribi vellet, respondisse, satius videri eam historiam in marmore similiter, vt cætera B. Virginis facta cælari, siue quod historia ipsa per se satis nota ac testata foret, siue quod cælata historia satisfactura esset litteratis pariter, idiotisque. Attamen Clementi VIII. Pontifici Maximo, & Cardinali Gallo Laureti Patrono sumnam Lauretanæ historiæ in marmorea tabula, quæ cælaturæ subiecta erat, inscribi placuit: quo illustrius, cumulatius esset tantæ, ac tam insolitæ rei ad posteros monumentum.

F.Lean-